

Ο ΝΕΟΪΟΥΛΙΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΥΔΡΟΧΟΪΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ»

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - Καθηγητού

Εδώ και περισσότερες από δύο δεκαετίες αναβίωσε στο δύσμοιρο τόπο μας μια νέα μορφή αντιχριστιανικής πολεμικής δίνης. Ακούει στο όνομα «αρχαιολατρία» και έχει όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα παλαιότερων αντιχριστιανικών πρακτικών. Το σύγχρονο «αρχαιολατρικό» κίνημα συνεχίζει με την ίδια ή και σφοδρότερη ορμή τον πόλεμο κατά της Εκκλησίας του Χριστού, όπως έκανε στο παρελθόν, χωρίς αποτέλεσμα, ο αθεϊστικός ορθολογισμός, ο μαρξισμός, ο μηδενισμός και γενικά η υλιστική ιδεολογία.

Έχει αποδειχθεί περίτρανα, πως η «αρχαιολατρία» είναι γέννημα αυτών των παταγωδώς χρεοκοπημένων ιδεολογιών. Μέσα από τα ερείπιά τους ξεπήδησε ένας περίεργος έρωτας για το απώτερο παρελθόν και ιδιαίτερα για τα θρησκευτικά μορφώματα της προχριστιανικής αρχαιότητας. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι οι ιθύνοντες των περισσότερων αρχαιολατρικών ομάδων ανήκαν στο παρελθόν είτε στη μαρξιστική ιδεολογία, είτε σε αναρχικές και περιθωριακές ομάδες, είτε στην υλιστική και μηδενιστική αστική διανοήση. Το πώς βεβαίως πρώην άθεοι μαρξιστές ή αστοί μηδενιστές έγιναν ξαφνικά φανατικοί θρησκευόμενοι, λάτρεις της αρχαίας θρησκείας, είναι ένα ερώτημα το οποίο χρήζει ιδιαίτερης επιστημονικής έρευνας!

Κύριος στόχος τους (ίσως και μοναδικός) είναι να πλήξουν το Χριστιανισμό. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι χρησιμοποιούνται οι ίδιες μέθοδοι και οι πηγές πολεμικής, που χρησιμοποιούνταν εδώ και αιώνες. Θεωρίες, οι οποίες έχουν καταρριφθεί πανηγυρικά ως ψευδείς και ανυπόστατες, πλασάρονται ως **«νέα συνταρακτικά ντοκουμέντα, τα οποία θα γκρεμίσουν το χριστιανικό οικοδόμημα»!** Διαστρεβλώνουν την ιστορία και κακοποιούν βάνουσα την ιστορική πραγματικότητα προκειμένου να διευκολύνουν το πολεμικό τους έργο κατά της Εκκλησίας.

Ξεφυλλίζοντας τα πάμπολλα περιοδικά και περιδιαβαίνοντας τις δαιδαλώδεις ιστοσελίδες του χώρου της ελληνικής και ξένης «αρχαιολατρίας», διαπιστώνουμε ένα απίστευτο μίσος κατά της Χριστιανικής Εκκλησίας. Συναντούμε μια πρωτόγνωρη προσπάθεια

να σπλωθεί το θείο πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που συχνά φθάνει σε ακρότητες χυδαίων ύβρεων. Βλέπουμε με έκπληξη μια πρωτοφανή παραχάραξη πληθώρας ιστορικών γεγονότων, για να «αποδειχθεί» ο Χριστιανισμός ως **«η κύρια πηγή της κακοδαιμονίας του κόσμου»**, ως **«το προαιώνιο άχθος της ανθρωπότητας»**, ως **«η ισχυρή τροχοπέδη της προόδου και της επιστήμης»**, ως **«σκοταδιστική και αντιδραστική συντεχνία των παπάδων»** και άλλα απίστευτα! Βιώνουμε, ως χριστιανοί ένα, άνευ προηγουμένου, κλίμα απειλών και τρομοκρατίας, το οποίο εκτείνεται και ως αυτή την φυσική μας εξόντωση!

Εκεί που εστιάζουν περισσότερο τις εσκεμμένες ιστορικές στρεβλώσεις τους είναι η ανυπόστατη και αντιεπιστημονική άποψη ότι δήθεν ο Χριστιανισμός επιβλήθηκε δια της βίας στα πρωτοβυζαντινά χρόνια, προκαλώντας **«ανείπωτες σφαγές, δηώσεις και καταστροφές»** κατά των **«αυτόχθονων»** εθνικών θρησκειών. Ειδικά οι Έλληνες «αρχαιολάτρες» προσάπτουν στην Εκκλησία τη χιλιοειπωμένη κατηγορία ότι δήθεν αυτή **«κατέσφαξε τους Έλληνες και κατέστρεψε τον ελληνικό πολιτισμό»**. Έχουν ως αρχή και προσφιλή μέθοδο να απομονώνουν ορισμένα ελάχιστα ιστορικά γεγονότα και αποσπάσματα από συγκεκριμένους απολογητικούς λόγους των Πατέρων της Εκκλησίας κατά των θρησκευτικών και μόνο πρακτικών του εθνισμού και να τα γενικεύουν. Αποσπούν επίσης ορισμένα στοιχεία από τις νομοθεσίες των αυτοκρατόρων στα πρωτοβυζαντινά χρόνια, τα οποία έθεταν κάποιους περιορισμούς στα ασύδοτα εθνικά ιερατεία και στα σκοταδιστικά θρησκευτικά κέντρα, όπως ήταν τα μαντεία, προκειμένου να στηρίζουν τις κατηγορίες τους.

Η επιστήμη της ανθρωπολογίας και της ψυχολογίας, όπως και η επιστήμη της ιστορίας, μας βεβαιώνει πως καμιά θρησκευτική πίστη ή ιδεολογία δεν εξαφανίστηκε ποτέ με τη βία. Αντίθετα, θρησκευτικές πίστεις ή άλλες ιδεολογίες που υπέστησαν διωγμούς και παντοειδείς περιορισμούς, ανδρώθηκαν και αναπτύχθηκαν περισσότερο και βγήκαν τελικά ωφελημένες από τις διώξεις! Τρανταχτό πρόσφατο παράδειγμα ο αθηναίος διωγμός της Εκκλησίας στα πρώην κομμουνιστικά κράτη. Καταργήθηκαν οι θρησκείες με αυστηρότατους νόμους, και ανείπωτους διωγμούς, όμως η θρησκευτική πίστη δεν έσβησε, μάλλον αναζωπυρώθηκε! Ο

ισχυρισμός λοιπόν των «αρχαιολατρών» ότι δήθεν ο Χριστιανισμός έσβησε τον εθνισμό με τη βία δεν έχει την παραμικρή επιστημονική και ιστορική τεκμηρίωση. Η παρακμή θρησκευτικών πίστεων και ιδεολογιών οφείλεται αποκλειστικά σε δικές τους εσωτερικές αδυναμίες, παρά σε εξωτερικούς παράγοντες και ουδέποτε σε καταναγκασμό!

Οι αρχαίες θρησκείες και εν προκειμένω η αρχαιοελληνική θρησκεία είχε καταρρεύσει πολύ πριν εμφανιστεί ο Χριστιανισμός. Η κατάρρευση είχε αρχίσει στα κλασικά χρόνια, από τη δράση των σοφιστών, των άλλων φιλοσόφων και των επιστημόνων και είχε σβήσει στα ρωμαϊκά χρόνια. Δεν υπήρχαν πια οπαδοί της παραδοσιακής πίστεως, διότι είχε υποκατασταθεί από τα ανατολικά μυστηριακά θρησκευόμενα, που είχαν εισβάλει δυναμικά σε ολόκληρη την αυτοκρατορία και τον απίστευτο θρησκευτικό αμοραλισμό, ο οποίος είχε εδραιωθεί στις ψυχές των ανθρώπων. Τα έργα των ιστορικών των χρόνων εκείνων βεβαιώνουν περίτρανα το γεγονός αυτό, όπως αυτά του Πλουτάρχου, του Πausανία, του Στράβωνα, του Πολύβιου κ.α. στα οποία διαπιστώνεται τέλεια εγκατάλειψη και σε αυτά ακόμη τα διάσημα «ιερά», όπως το δελφικό.

Ο Χριστιανισμός συνάντησε πρωτοφανή θρησκευτική, πνευματική και γενικότερη κατάπτωση στον αρχαίο κόσμο. Απατώνται οικτρά όσοι φαντάζονται την Ελλάδα του 3^{ου} και 4^{ου} μ. Χ. αιώνα να μοιάζει με την κλασική του 5^{ου} π.Χ. αιώνα. Γι' αυτό έγινε ενθουσιωδώς δεκτή η χριστιανική πίστη παρά τους φοβερούς διωγμούς διακοσίων πενήντα χρόνων. Ο κόσμος βρήκε αυτό που ζητούσε και δε μπορούσε να του δώσει η προχριστιανική αρχαιότητα.

Οι όψιμοι λάτρεις της αρχαιοελληνικής θρησκείας δε μπορούν να αντιληφτούν τη φυσική ροή της ιστορικής εξέλιξης. Όπως δεν ήταν σε θέση να καταλάβει το «ίνδαλμά» τους ο αυτοκράτορας Ιουλιανός τον 4^ο μ.Χ. αιώνα, ο οποίος, όντας νωπή η κατάρρευση της αρχαίας θρησκείας, πίστευε ότι μπορούσε να την ανορθώσει. Όμως παρ' όλη την τιτάνια επιχείρηση για τη νεκρανάστασή της, δεν κατόρθωσε τίποτε. Είναι απόλυτα σίγουρο πως οι σύγχρονοι «ιουλιανοί» σύντομα θα διαπιστώσουν το ακατόρθωτο της νεκρανάστασης της «πατρώας θρησκείας», όπως την αποκαλούν και θα προσγειωθούν στην πραγματικότητα της ουτοπίας τους. Θα αναγκαστούν από την

έκβαση της ανεπιτυχούς προσπάθειάς τους να καταλάβουν τη νεοεποχίτικη προέλευση του διεθνούς νεοπαγανιστικού φαινομένου, ως χρήσιμο εργαλείο για την αποχριστιανοποίηση της ανθρωπότητας και τη διάδοση και εδραίωση του σκοτεινού και ερεβώδους αποκρυφισμού, ο οποίος λανσάρεται ως η θρησκεία της «**Νέας Εποχής του Υδροχόου**». Θα κατανοήσουν, όπως κατανόησαν μυριάδες ως τώρα πολέμιοι του Χριστού, την απόλυτη αδυναμία τους να γκρεμίσουν την Εκκλησία Του, διότι σύμφωνα με τον ιερό Χρυσόστομο: «**Πόσοι επολέμησαν την Εκκλησίαν και οι πολεμήσαντες απώλοντο, αυτή δε υπέρ τον ουρανόν αναβέβηκε. Τοιούτον έχει μέγεθος η Εκκλησία. Πολεμουμένη νικά, επιβουλευομένη περιγίγνεται, υβριζομένη λαμπρότερα καθίσταται. Δέχεται τραύματα και ου καταπίπτει υπό των ελκών, κλυδωνίζεται, αλλ' ου καταποντίζεται, χειμάζεται, αλλά ναυάγιον ούχ υπομένει. Παλαίει αλλ' ούχ ηττάται, πυκτεύει αλλ' ου νικάται**»!

Οι νεοϊουλιανοί «αρχαιολάτρες» θα προστεθούν έτσι σύντομα στη χωρία των διαχρονικών εχθρών του Χριστού, ως μια θλιβερή ανάμνηση της ανεπιτυχούς ουτοπικής τους προσπάθειας να μιμηθούν το ανεδαφικό και συνάμα τραγικό απολιθωμένο πρότυπό τους, Φλάβιο Ιουλιανό.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΟΥΣΙΩΝ